

تأثیر سرعت جریان و میزان آب بازگردشی بر روی رشد ویژه و نرخ بازماندگی بچه ماهی قزل آلا

مهسا محمدی زاده خوشرو*^۱، مهدی شمسایی مهرجان^۲، یاسر عبدالله تبار^۳

چکیده

با توجه به عدم وجود منابع آب کافی برای آبی‌پروری و آلوده شدن بسیاری از آب‌های پاک در فرآیند پرورش آبزیان، طی پژوهشی ۱۵ روزه اثر افزایش سرعت آب بر پرورش قزل‌آلای رنگین‌کمان به وسیله کاربرد مجدد آب خروجی و در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و ۳ تکرار بررسی گردید که در آن فاکتورهای کیفی آب شامل: NO_3^- ، NO_2^- ، NH_4^+ ، O_2 ، pH ، CO_2 ، قلیائیت (Alk)، سختی کربناته (KH) و سختی عمومی (GH) مورد مطالعه قرار گرفتند. میانگین وزن و طول اولیه ماهی‌ها به ترتیب 0.9 ± 0.5 گرم و 7.3 ± 6.7 سانتی‌متر بود. تیمارها شامل سرعت‌های ۷، ۱۰/۵ و ۱۰/۵ سانتی‌متر بر ثانیه و آب ساکن بود. نتایج همبستگی ساده فاکتورهای شیمیایی آب نشان داد که تیمارهای آزمایشی در سطح ۰/۰۱ همبستگی داشتند. با افزایش سرعت آب شدت همبستگی بین زمان و فاکتورهای NO_2^- ، O_2 و pH افزایش یافت. همبستگی در مورد NO_3^- منفی بود. اما در مورد فاکتورهای NO_3^- ، NH_4^+ و CO_2 با افزایش سرعت آب همبستگی کاهش یافت. در تیمار چهارم همبستگی NO_3^- که سریعترین جریان آب را داشت، منفی بود. میزان O_2 و CO_2 با افزایش سرعت آب به ترتیب افزایش و کاهش و میزان NO_2^- و NO_3^- نیز با افزایش سرعت آب در طول زمان به تدریج کاهش یافت. در مورد فاکتورهای NH_4^+ و pH علیرغم ثبت تغییرات بسیار جزئی در ضریب همبستگی (R) به طور کلی تغییرات آنها با افزایش سرعت آب قابل اغماض بود. نتایج در پایان آزمایش نشان داد که تیمار چهارم (سرعت ۱۰/۵ سانتی‌متر بر ثانیه) با کمترین نرخ افزایش آلودگی نسبت به سایر تیمارها بهترین عملکرد را داشت ($P > 0.05$).

کلید واژه‌ها: پساب، تراکم، سرعت آب، قزل‌آلای رنگین‌کمان.

۱- گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسؤل) m.z.khoshroo@gmail.com

۲- گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۳- گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

۱- مقدمه

تولید سالانه قزل آلابی رنگین کمان در ایران از ۹۰۰۰ تن در سال ۱۳۷۹ به ۶۲۶۳۰ تن در سال ۱۳۸۷ رسیده است (دفتر برنامه و بودجه سازمان شیلات ایران، ۱۳۸۷). اگرچه این رشد قابل توجه است، اما می‌تواند آلودگی آب‌های شیرین کشور را در پی داشته باشد. آب رکن اول پرورش ماهیان سردابی بوده و آلودگی آن نیز معضل این صنعت است. لذا اهمیت فراوان حفاظت منابع آبی ایجاب می‌کند که در آبی‌پروری بیشترین تولید در کمترین مقدار آب مد نظر قرار گیرد. در عین حال افزایش تراکم ماهی در سیستم‌های معمولی رابطه مستقیم با مقدار و سرعت آب دارد (فرزانفر، ۱۳۸۴) که این موضوع می‌تواند هزینه تولید را افزایش دهد. استفاده از تکنولوژی‌های نوین در آبی‌پروری به همراه تولید غذای استاندارد می‌تواند تولید سیستم‌های پرورش ماهی را افزایش دهد. این هدفی است که سیستم‌های مدار بسته تولید ماهی آن را دنبال می‌کنند. طی سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۸۵ این سیستم‌ها در ایران گسترش زیادی پیدا کردند (فراهانی، ۱۳۸۷) زیرا امکان تصفیه آب در گردش و کنترل فاکتورهایی نظیر pH، دما و عوامل بیماری‌زای میکروبی را میسر می‌سازند. ولی سرمایه زیاد لازم برای نصب این سیستم‌ها می‌تواند کاربرد گسترده آنها را محدود و توجیه اقتصادی آنها را زیر سوال می‌برد (Willoughby, 1999). در نتیجه برخی بهره‌برداران به طور تجربی تغییرات ساده و ارزانی در سیستم‌های سنتی پرورش ماهی ایجاد کرده‌اند تا کارایی آنها را بدون افزایش آب ورودی افزایش دهد (فراهانی، ۱۳۸۷). به این ترتیب که آب خروجی به صافی فیزیکی منتقل و با پمپاژ، به آب ورودی اضافه شد و بدون اندازه‌گیری و تنظیم فاکتورهای مختلف، دوباره مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این حالت سرعت جریان آب و دبی آن نه در مبدا کارگاه بلکه در کانال‌های پرورشی افزایش یافته و پرورش‌دهنده با استفاده از این ویژگی تراکم پرورش را افزایش می‌دهد. جریان آب در فراهم نمودن اکسیژن مورد نیاز و خارج ساختن مواد دفعی و بازمانده‌های مواد غذایی نقش بسیار مهمی دارد. سرعت جریان آب مورد نیاز کارگاه به میزان دمای آب و سن ماهی بستگی دارد (Sedgwick, 1990). همچنین هرچه ماهی بزرگتر باشد به همان نسبت سرعت جریان آب بیشتری را تحمل می‌نماید (فرزانفر، ۱۳۸۴). لذا برای بررسی عملکرد این تغییرات، پژوهشی تعریف گردید تا در خلال آن روش مذکور در شرایط آزمایشگاهی مورد ارزیابی قرار گرفته و اثرات آن بر فاکتورهای مختلف فیزیکی، شیمیایی و فیزیکوشیمیایی آب محیط پرورش و همچنین میزان تولید بررسی گردد. در این روش که بازگردش آب را برای پرورش میسر می‌کند، نیازی به مهارت و تخصص‌های فنی پیشرفته، ندارد. این موضوع از امتیاز ویژه آن است (فرزانفر، ۱۳۸۰).

۲- مواد و روش‌ها

این آزمایش طی ۱۵ روز (۲ هفته) در ایستگاه تحقیقاتی خجیر واقع در شرق تهران و

در قالب یک طرح تصادفی با چهار تیمار و سه تکرار به اجرا در آمد. کرت های آزمایشی را آکواریوم هایی با ابعاد ۲۰۰×۴۰×۱۵ سانتی متر بود. به هر کدام ۶۰ لیتر آب وارد شد. تیمارهای آزمایش دارای سرعت های متفاوت آب، به ترتیب برابر صفر، ۳/۵، ۷، ۱۰/۵ و ۱۰/۵ سانتی متر بر ثانیه بودند. ملاک تعیین این سرعت ها، استاندارد سرعت آب در کانال های پرورشی بود (۵-۲ سانتی متر بر ثانیه) (IDEQ, 1998). میزان آب تازه ورودی به هر کرت ۰/۰۱ لیتر بر ثانیه و میزان استفاده از آب بازگشتی پس از عبور از صافی در تیمارهای مختلف به ترتیب برابر صفر، ۱، ۲ و ۳ لیتر در ثانیه بود. آب جریان دار پس از رسیدن به انتهای آکواریوم ها به وسیله پمپ های Renault خارج آکواریومی با دبی متغیر به ابتدای آکواریوم منتقل و پس از عبور از صافی ۳۰ میکرونی دوباره به محیط پرورش وارد گردید. آب خروجی از صافی ها به صورت آبخاری از ارتفاع ۳۰ سانتی متری به ابتدای کرت ها وارد شد. هدف از این کار هوادهی لازم به آب بود. به هر کرت ۱۲ عدد بچه ماهی قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) با میانگین وزن اولیه ۵/۵±۰/۹ گرم و میانگین طول اولیه ۶/۷±۰/۷ سانتی متر معرفی گردید که این کار پس از انجام هم دمایی انجام شد. بچه ماهی ها از یک کارگاه خصوصی در استان سمنان تهیه شدند. طی ۴۸ ساعت اول پس از رها سازی بچه ماهی ها به کرت ها، از غذا دهی به آنها خودداری به عمل آمد تا استرس ناشی از حمل و نقل در آنها برطرف شود. سپس غذا دهی ۵ بار در روز بین ساعات ۷-۱۹ با غذای آغازین بچه ماهی قزل آلا ساخت شرکت بیومار فرانسه انجام گرفت. اجزای آن شامل ۵۴ درصد پروتئین خام، ۱۸ درصد چربی خام، ۰/۵ درصد فیبر، ۱۰ درصد خاکستر و ۱/۴ درصد فسفر بود. مقدار غذای روزانه با توجه به میانگین دمای آب معادل ۰/۴٪ وزن توده ماهی های هر کرت بود (Jeffrey, 1999). میانگین دمای آب موجود در کرت ها ۱۸±۱/۱۹ بود. برای تعیین شاخص های رشد در بچه ماهیان از روابط زیر استفاده شد (EIFAC and ICES, 1980).

$$100 \times \left[\frac{\ln(\text{وزن اولیه (گرم)})}{\ln(\text{وزن نهایی (گرم)})} - 1 \right] = \text{SGR} \quad (\text{نرخ رشد ویژه})$$

$$100 \times \left[\frac{\text{تعداد کل ماهیان موجود در کرت}}{\text{تعداد ماهیان زنده}} - 1 \right] = \text{SR} \quad (\text{نرخ بقا})$$

در خلال آزمایش، سنجش غلظت فاکتورهایی همچون NO_2 و NO_3^- ، NH_4^+ و CO_2 به ترتیب با کیت های Lamotte مدل های LM3352، LM3304 و LM7297 انجام می شد. مقدار O_2 محلول آب با کیت مدل YSI 550I متعلق به کیف آزمایش های صحرایی Waterproof case 1500

و pH نیز با کیت Waterproof pen مدل YTH 10 ساخت شرکت Eutech آمریکا اندازه گیری گردید. تغییرات غلظت قلیائیت (Alk)، سختی کربناته (KH) و سختی کل (GH) نیز به ترتیب به وسیله کاغذهای مدل H27448 و H27542 ساخت شرکت Hach روزانه طی ۲ هفته اندازه گیری و ثبت گردید. برای این منظور از آب خروجی فیلتر فیزیکی قبل از ورود مجدد آن به محیط پرورش نمونه برداری به عمل می آمد. ضمناً دمای آب نیز به طور روزانه ثبت می گردید. در این مطالعه برای آنالیز داده ها و تعیین همبستگی غلظت فاکتورهای آب با زمان آزمایش و همبستگی سرعت آب با رشد طولی و وزنی ماهی ها از نرم افزار SPSS و روش همبستگی پیرسون استفاده شد. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده های خام (F_s) نیز از آنالیز واریانس یک طرف داده ها (One-Way ANOVA) به کمک نرم افزار SPSS استفاده شد تا سطوح معنی دار اختلاف بین تیمار های مختلف و یا عدم وجود اختلاف معنی دار بین آنها مشخص شود. سپس برای مقایسه میانگین شاخص های مورد مطالعه در نمونه های تیمار های مختلف و شناسایی مناسب ترین تیمار موثر سرعت آب از آزمون مقایسه میانگین های دانکن استفاده گردید. برای ترسیم نمودار ها نیز از نرم افزار EXCEL استفاده گردید.

۳- نتایج

دمای آب در محیط پرورش و هوا طی اجرای پروژه به ترتیب $18 \pm 1/19$ و $22 \pm 1/18$ درجه سانتی گراد بود. همچنین میزان اکسیژن محلول در خلال آزمایش در تیمار فاقد گردش آب (تیمار ۰ cm/s) با توجه به هوادهی دائم در آن به طور متوسط، برابر حدود ۷ میلی گرم بر لیتر بود. در تیمار های ۲ و ۳ و ۴، این میزان به ترتیب و به طور متوسط برابر $7/5$ ، $10/5$ و $10/5$ میلی گرم در لیتر اندازه گیری گردید.

جدول ۱- میانگین فاکتورهای مختلف آب در زمان آغاز آزمایش (قبل از رهاسازی ماهی)

دما (درجه سانتی گراد)	NO_3^- (میلی گرم بر لیتر)	NH_4^+ (میلی گرم بر لیتر)	O_2 (میلی گرم بر لیتر)	CO_2 (میلی گرم بر لیتر)
$18 \pm 1/19$	۰	۰	۸	۰/۲
pH	قلیائیت (Alk)	سختی کربناته (KH)	سختی کل GH (قسمت در میلیون)	
$8 \pm 0/5$	$100 \pm 2/4$	$54 \pm 1/7$	$90 \pm 1/1$	

روند تغییرات آلاینده های شیمیایی آب در تیمارهای چهارگانه، طی ۱۵ روز آزمایش در برخی موارد اختلافات معنی داری مشاهده نشده است اما روند تغییر برخی فاکتورها در نمودارها روندی افزایشی است. این افزایش بسیار کم ولی در مقایسه میانگین ها با یکدیگر در تیمارهای مختلف قابل

مشاهده است. روند افزایشی فوق در بعضی موارد به حدی اندک است که می توان از آن اغماض نمود. بر اساس مشاهدات ظاهری و بالینی در تیمار چهارم، شرایط تا روز یازدهم برای بچه ماهی ها قابل تحمل بوده و پس از آن بی اشتهایی و بی حالی در آن ها مشاهده شد. در تیمار های سوم، دوم و اول این روند به ترتیب پس از ۹، ۶ و ۴ روز رخ داد. همچنین نتایج همبستگی ساده (پیرسون) فاکتورهای اندازه گیری شده و سرعت آب در جدول (۲) دیده می شود.

جدول ۲- نتایج همبستگی فاکتورهای اندازه گیری شده با سرعت های مختلف آب طی ۱۵ روز مطالعه

تیمارهای سرعت (cm/s)				فاکتورهای مورد بررسی
تیمار ۱ (۰cm/s)	تیمار ۲ (۳/۵cm/s)	تیمار ۳ (۷cm/s)	تیمار ۴ (۱۰/۵cm/s)	
-۰/۴۷۰**	-۰/۵۶۸**	-۰/۶۳۰**	-۰/۶۳۰**	NO _۲
۰/۹۷۶**	۰/۹۷۶**	۰/۹۶۲**	-۰/۳۰۱**	NO _۳
۰/۹۳۲**	۰/۹۳۴**	۰/۹۱۸**	۰/۹۱۲**	NH _۴ ⁺
-۰/۴۷۰**	۰/۵۶۸**	۰/۶۳۰**	۰/۶۳۰**	O _۲
-۰/۸۱۷**	-۰/۶۴۶**	-۰/۵۶۱*	-۰/۴۹۰*	CO _۲
-۰/۳۰۷**	۰/۹۶۰**	-۰/۹۱۸**	۰/۹۳۷**	pH

**وجود رابطه خطی در سطح ۰/۰۱ * وجود رابطه خطی در سطح ۰/۰۵

همان طور که در جدول (۲) مشاهده می شود در تیمارهای ۱ (شاهد) و ۲ تمامی فاکتورهای مورد بررسی در سرعت های مختلف آب (تیمارهای سرعت) همبستگی بسیار معنی داری در سطح ۰/۰۱ داشتند. در تیمار ۳ و ۴ این وضعیت در همه موارد به جز میزان CO_۲ مشابه بود. در مورد CO_۲ تیمارهای ۳ و ۴ همبستگی معنی داری در سطح ۰/۰۵ مشاهده گردید. با افزایش سرعت آب از میزان غلظت NO_۲⁻ و NO_۳⁻ آب کاسته گردید به نحوی که در تیمار ۱ (شاهد) میزان NO_۳⁻ حدود ۲۸ میلی گرم بر لیتر و در تیمار ۴ که بیشترین سرعت را داشت میزان NO_۳⁻ به ۲۱ میلی گرم در لیتر کاهش پیدا کرد.

جدول ۳- نتایج تجزیه واریانس و آزمون دانکن فاکتورهای مورد بررسی در تیمارهای چهارگانه طی کل دوره آزمایش

تیمار				F _s	شاخص های مورد بررسی
تیمار ۱ (۰cm/s)	تیمار ۲ (۳/۵cm/s)	تیمار ۳ (۷cm/s)	تیمار ۴ (۱۰/۵cm/s)		
۱۳/۶۹۱۵ ^b	۱۷/۲۵۶۱ ^{ab}	۲۰/۰۰۶۱ ^{ab}	۲۳/۴۳۰ ^a	۳/۵۶۰*	وزن
۹/۸۹۹۹ ^a	۱۰/۳۰۷۰ ^a	۱۰/۴۹۲۰ ^a	۱۰/۹۹۸۵ ^a	۱/۲۳۲ ns	طول
۳/۴۶۸۲ ^b	۴/۳۷۶۷ ^{ab}	۵/۰۴۹۴ ^a	۵/۵۸۱۱ ^a	۴/۹۴۷**	SGR
۷۲/۲۰۰ ^c	۸۳/۳۰۷ ^{bc}	۹۱/۰۸۷ ^{ab}	۹۶/۶۵۳ ^a	۷/۳۰۱**	SR

** تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۱ * تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۵ ns عدم وجود تفاوت معنی دار

F_s = نشان دهنده سطح معنی داری اختلافات منسوب به fisher بنیانگذار این جدول

نتایج آزمون دانکن فاکتور نرخ رشد ویژه (SGR) تیمارهای چهارم و سوم هر دو به طور هم سطح بهترین عملکرد را داشته ($P > 0.05$) و مابقی تیمارها پس از آنها قرار گرفتند ($P > 0.05$). در فاکتور نرخ بقا (SR) نیز تیمار چهارم و اول به ترتیب واجد رتبه a و c یعنی بالاترین و پایین ترین نرخ بقا گردیده ($P > 0.05$) و تیمار سوم و دوم در بین دو تیمار مذکور قرار گرفتند ($P < 0.05$). به طور کلی طی ۲ هفته آزمایش تیمار چهارم به عنوان بهترین تیمار از جهت داشتن بهترین کارایی و عملکرد نسبت به سایر تیمارها شناخته شد در حالی که تیمار اول (شاهد) ضعیف ترین عملکرد را داشت و دو تیمار دیگر در بین دو تیمار مذکور (۴ و ۱) قرار گرفتند. تایید این وضعیت را می توان در جدول نتایج آنالیز واریانس تیمارها مشاهده نمود. این جدول مبین وجود اختلافات بسیار معنی دار در سطح ۰/۰۱ بین تیمارهای ۱ و ۴ است.

۴- بحث و نتیجه گیری

جدول (۱) مبین این نکته اند که با افزایش سرعت در کرت ها، دفعات استفاده از آب بیشتر می شود که این موضوع می تواند مصرف آب تازه را کاهش دهد. سرعت جریان آب با توجه به دمای آب و سن ماهی تعیین می گردد. هرچه ماهی بزرگتر باشد، سرعت جریان آب بیشتری را تحمل می نماید (فرزانفر، ۱۳۸۴). اطلاعات جدول (۲) مبین همبستگی خطی فاکتورهای NO_2^- ، NO_3^- ، NH_4^+ ، CO_2 ، O_2 و pH در سطح ۱ درصد با سرعت آب است. این همبستگی در مورد NO_2^- و CO_2 در تمام تیمارها منفی بود ولی همبستگی فاکتورهای NO_3^- ، NH_4^+ با افزایش سرعت آب کاهش یافت تا جایی که در مورد NO_3^- در تیمار ۴ با سرعت ۱۰/۵ سانتی متر بر ثانیه منفی گردید (جدول ۲). این بدان معنی است که میزان O_2 و CO_2 با افزایش سرعت آب به ترتیب افزایش و کاهش می یابد که علت آن را می توان اختلاط اکسیژن با آب و خروج گاز CO_2 از آن به هنگام ریزش آب برگشتی به سیستم دانست. این یافته با نتایج مطالعات (Clark, 2003) مطابقت دارد. وی افزایش اکسیژن را عاملی موثر در کاهش تراکم جامدات معلق و افزایش ظرفیت تراکم کانال های پرورشی معرفی نمود. اگرچه (Summerfelt et al., 2000) و (Good et al., 2009) نیز اکسیژن دهی و دفع CO_2 را از مولفه های ضروری در سیستم های مدار بسته پرورش ماهی دانسته اند، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که گردش پساب خروجی در محیط پرورش پس از فیلتراسیون فیزیکی، باعث تعادل میزان O_2 و CO_2 آب گردید (به ترتیب ۹ و ۰/۲ میلی گرم بر لیتر). همچنین بر اساس نتایج جدول (۲)، میزان NO_3^- و NO_2^- به نسبت افزایش میزان سرعت آب در طول زمان به تدریج کاهش یافت (به ترتیب ۰/۲ و ۱۰ میلی گرم بر لیتر). تغییرات مقدار فاکتورهای NH_4^+ و pH نیز با سرعت آب به حدی اندک بود که قابل اغماض می باشد. این نتایج می تواند تائیدی بر کارایی خوب فیلتراسیون فیزیکی و تاثیر

مثبت افزایش سرعت آب بر کاهش غلظت آلودگی آن باشد. در عین حال (Good *et al.*, 2010) چنین بیان نمودند که غلظت CO_2 در آب محیط پرورش تا ۲۴ میلی گرم بر لیتر مشکلی برای ماهی قزل آلا ایجاد نمی نماید. این در حالی است که در آزمایش حاضر، در هیچ یک از تیمارهای واجد آب جاری، چنین غلظتی از CO_2 ثبت نگردید. بنابر نتایج مطالعات (Martins *et al.*, 2009) تجمع مواد محلول و جامدات معلق در سیستم های مدار بسته به عنوان عامل مختل کننده رشد ماهیان بوده و تجمع زیاد این مواد منجر به مرگ و میر بچه ماهیان در این سیستم ها می گردد. پژوهش حاضر نشان داد که کارائی استفاده مجدد از آب در سرعت های ۷ تا $10/5$ سانتی متر بر ثانیه به حدی است که معضلات انباشت مواد دفعی محلول ماهی ها را به مدت چند روز به تاخیر می اندازد و در عین حال مشاهده شد که با افزایش سرعت آب در سیستم باز چرخ، تراکم ذخیره سازی نیز می تواند افزایش یابد. نتایج تاثیر سرعت های مختلف آب بر کاهش میزان بار آلودگی و تراکم ذخیره سازی در این پژوهش با نتایج مطالعات (Colt *et al.*, 2005) مطابقت دارد به طوری که آنها نیز جریان و سرعت آب را عامل موثر بر بار آلودگی آب اعلام نموده اند. در این پژوهش مشاهده شد که آلوده شدن آب تدریجی بوده و می توان نسبت به استفاده مجدد از آن پس از حذف جامدات معلق و هوادهی اقدام نمود، که این یافته با نتایج مطالعات (Summerfelt *et al.*, 2004)، (Summerfelt *et al.*, 2005) و (Stewart *et al.*, 2006) در به کارگیری بسترهایی جهت حذف TSS پساب مطابقت دارد. تراکم بچه ماهی های معرفی شده در کرت های این پژوهش (۱۲ عدد بچه ماهی به ازای 60 لیتر آب موجود در هر کرت) سه برابر مقدار اظهار شده در منابع (برای سیستم های فوق متراکم - مدار بسته) بود (Jeffrey, 1999). نتایج نشان داد که افزایش سرعت آب می تواند معضل پرورش بچه ماهی ها در شرایط متراکم را مرتفع کرده و امکان افزایش تراکم را فراهم نماید. زیرا در این پژوهش در تیمار اول (شاهد) که فاقد گردش مجدد آب و به تبع آن افزایش سرعت آب بود، میزان بقا نسبت به تیمار $4(10/5)$ سانت متر بر ثانیه) که بیشترین سرعت جریان آب را داشت بسیار بیشتر بود. بنابراین تراکم ذخیره سازی عاملی محدود کننده در مقایسه با فاکتور کیفیت آب نبود. این نتیجه با مطالعات (North *et al.*, 2006) و (Person *et al.*, 2008) مطابقت دارد، به طوری که آنها عنوان نمودند که حفظ کیفیت آب در حد مطلوب می تواند معضل تراکم بالا را کاهش دهد، به همین جهت به نظر می رسد که با ایجاد سرعت های مختلف آب در این آزمایش، نقش منفی افزایش تراکم ذخیره سازی بر رشد و بقاء ماهیان کاهش می یابد. مطالعات (Lefrançois *et al.*, 2001) و (North *et al.*, 2006) در خصوص رشد ماهی قزل آلا رنگین کمان نیز موید این نکته است که تراکم به تنهایی تاثیر قابل توجهی بر رشد و بقاء ماهی ها ندارد. و همکاران (Roque d'orbcastel *et al.*, 2009) طی مطالعات خود چنین بیان داشته اند که گردش آب در تانک پرورش ماهی بدون تعویض آب، می

تواند بقاء قزل آلاهی پرورشی را در حد سیستم های مدار بسته پرورشی حفظ نماید. در مطالعه انجام شده نیز تیمارهای واجد جریان آب (تیمارهای ۳/۵، ۷ و ۱۰/۵ سانتی متر بر ثانیه) از بقاء خوبی برخوردار بودند اما این وضعیت در تیمار شاهد (تیمار فاقد جریان آب، صفر سانتی متر بر ثانیه) صادق نبود.

با توجه به نتایج موجود در جدول ۲ و اشکال ۱ تا ۸، مشاهده گردید که طی ۱۵ روز گردش مداوم آب در سیستم، تیمار چهارم با بیشترین نرخ گردش و سرعت آب (۱۰/۵ سانتی متر بر ثانیه)، نسبت به سایر تیمارها، بهترین عملکرد را داشت (شکل های ۸-۵)، که می توان علت آن را تبدلات گازی بهتر در آب دانست، پژوهش حاضر در مقیاس آزمایشگاهی نتایج فوق را سبب شد. لذا تعمیم این نتایج به مقیاس های بزرگ و تجاری نیاز به مطالعات بیشتری دارد.

فهرست منابع

۱. دفتر برنامه و بودجه، گروه آمار و مطالعات توسعه شیلاتی. (۱۳۷۸). سالنامه آماری شیلات ایران. تهران، ایران.
۲. فراهانی، رضا. (۱۳۸۷). تاریخچه سیستم پرورش ماهی کشور و راهکارهای پیشنهادی برای حل مشکلات آن " [Online] [18 march 2010] Available: <http://www.fisheries.ir>
۳. فرزانه، علی. (۱۳۸۰). روش های نوین در پرورش ماهی قزل آلابرنگین کمان. موسسه تحقیقات شیلات ایران. تهران، ایران.
۴. فرزانه، علی. (۱۳۸۴). تکثیر و پرورش آزاد ماهیان. وزارت جهاد کشاورزی موسسه تحقیقات شیلات ایران. تهران، ایران.
5. Clark, M. L. 2003. Comparison of water quality, Rainbow trout production, and economics in oxygenated and aerated raceways. Fisheries and Wildlife Sciences Department. Etd 12172003-113917. Formerly the scholarly communications project. Virginia Tech home Contact dla University Libraries
6. Colt, J. 2005. Water quality requirements for reuse systems. Aquaculture Engineering . 34, Issue 3: 143-158.
7. EIFAC, IUNS. And ICES. 1980. Report of working group on standardization of methodology in fish nutrition research. FAO Corporate Document Repository. Fisheries and Aquaculture Department.
8. Good, C. ; Davidson, J. ; Welsh, C. ; Snekvik, K. & Summerfelt , S. 2010.

- The effects of carbon dioxide on performance and histopathology of rainbow trout *Oncorhynchus mykiss* in water recirculation aquaculture systems. *Aquacultural Engineering*. 42, Issue 2: 51-56.
9. **Good, C.; Davidson, J.; Welsh, C.; Brazil, B. ; Snekvik, K. & Summerfelt, S. 2009.** The impact of water exchange rate on the performance of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) in water recirculation aquaculture systems. *Aquaculture*. 294:80-85.
 10. **Idaho Department of Environmental Quality(IDEQ), 1998.** Idaho waste management guidelines for aquaculture operations. Idaho Department of Health and Welfare, Division of Environmental Quality, Twin Falls, ID.
 11. **Jeffrey, M. H., (1999).** Trout production feed and feeding methods. Department of Zoology, North Carolina. Southern Regional Aquaculture Center. SRAC Publication. No. 223.
 12. **Lefrançois, C. ; Claireaux, G. ; Mercier, C. & Aubin, J. 2001.** Effect of density on the routine metabolic expenditure of farmed rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Aquaculture*. 195, Issue 3-4: 269- 277.
 13. **Martins, C. I. M. ; Pistrin, M. G. ; Ende , S. S. W. ; Eding , E. H. & Verreth , J. A. J. 2009.** The accumulation of substances in Recirculating Aquaculture Systems (RAS) affects embryonic and larval development in common carp *Cyprinus carpio*. *Aquaculture*. 291, Issue 1-2: 65-73.
 14. **North, B. P. ; Ellis, T. ; Turnbull, J. F. ; Davis, J. & Bromage, N. R. 2006.** Stocking density practices of commercial UK rainbow trout farms. The centre for environment , fisheries and aquaculture science, Weymouth laboratory , the nothe, Weymouth, Dorset, UK , Elsevier. 10(3):141-142.
 15. **North, B. P. ; Turnbull, J. F. ; Ellis, T. ; Porter, M. J. ; Migaud , H. ; Bron , J. & Bromage, N. R. 2006.** The impact of stocking density on the welfare of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Aquaculture*. 255, Issue 1-4: 466-479.
 16. **Person, J.; Labbe, L. & Le Bayon, N. 2008.** Combined effects of water quality and stocking density on welfare and growth of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Ifremer, Archimer, Aquatic living resources (EDP sciences).
 17. **Roque d'orbcastel, E.; Blancheton, J. P. & Belaud, A. 2009.** Water quality and rainbow trout performance in a Danish Model Farm recirculating system: Comparison with a flow through system. *Aquacultural Engineering*. 40, Issue 3: 135-143.

18. **Sedgwick, S. D. 1990.** Trout farming handbook 5th edition. Fishing News Books (Blackwell Science), Oxford, England. 192 pp.
19. **Stewart, N. T. ; Boardman, G. D. & Helfrich, L. A. , 2006.** Treatment of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) raceway effluent using baffled sedimentation and artificial substrates. Aquacultural Engineering. 35, Issue 2: 166-178.
20. **Summerfelt, S. T.; Vinci, B. J. & Piedrahita, R. H. 2000.** Oxygenation and carbone dioxide control in water reuse systems. Aquacultural Engineering. 22, Issue: 87-108.
21. **Summerfelt, S. T. ; Davidson, J. W. ; Waidrop, T. B. ; Tsukuda, S. M. & Williams, J. B. 2004.** A partial-reuse system for cold water aquaculture. Aquacultural Engineering. 31, Issue 3-4: 157-181.
22. **Summerfelt, R. C. & Chris, R. P., 2005.** Solids removal in a recirculating aquaculture system where the majority of flow bypasses the microscreen filter. Aquacultural Engineering. 33, Issue 3: 214-224.
23. **Whiloghby, S. 1999.** Salmonid farming. Fishing News Books, Surrey, UK. 329 p.